

לשמוע קול תורה – פסוק השבוע

פרשת צו

בשר קודש

במאמר השני בספר הכוזרי דן רבי יהודה הלוי בשאלה: מה מחיה את הנשמה? אם נאמר שלימוד התורה או התפילה הם המחיים את הנשמה, הלוא מי שיפסיק את לימודו או יחדל מתפילתו במשך שבוע שלם או אפילו חודש ימים – תהא נשמתו עדיין חיה וקיימת, וברגע שיחזור ללימודו ולתפילתו תמשיך נשמתו לגדול ולהתעצם. לעומת זאת, אם האדם לא יאכל ולא ישתה ימים ספורים בלבד יחדל הוא מלהתקיים – והנשמה תפרח ותיעלם מגופו. מכאן שהגוף החומרי – לא רק שאיננו מפריע לנשמה אלא הוא הכלי המאפשר לה להתגלות!

על פי הבנה זו מסביר רבי יהודה הלוי את עניין הקורבנות: כשם שהנשמה האלוקית שבאדם מתגלית בתוך גוף בשר ודם, כך השכינה מתגלית בעולם באמצעות הקורבנות. כיצד? האדם מקריב קורבן לה' – ובתגובה יורדת אש מן השמיים ואוכלת כביכול את בשר הקורבן שהקריב האדם. הקרבת הקורבן מושכת אליה את האש ומביאה לגילוי שכינת ה' בעולם.

כדי להשיג את עניין הקורבנות צריך בראש ובראשונה להבין שאין רוחניות בלי גשמיות. רעיון חשוב זה טמון בפסוק בפרשתנו:

"כֹּל אֲשֶׁר יִגַע בְּבִשְׂרָה יִקְדָּשׁ" (ויקרא ו, כ).

הפסוק מלמד כי בשר של קורבן הוא בשר קודש ממש, המושך אחריו כל דבר אשר יבוא איתו במגע וגורם לו להידמות אליו.

אף שבימינו אין לנו יכולים להקריב קורבנות – עלינו להפנים שגם הבשר יכול להיות קדוש ולמשוך קדושה

שאל דוד בוצ'קו